

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

મેસર્સ ખોડે ઈશ્વરસા એન્ડ સન્સ

વિરુદ્ધ

મેટ કરવેરાના કમિશનર

ઓક્ટોબર ૧૬, ૨૦૦૧

[એસ. પી. ભરુયા, વાય. કે. સભરવાલ અને બ્રિજેશ કુમાર, ન્યાયમૂર્તિ]

મેટ કર કાયદો, ૧૯૫૮:કલમ ૬ (૨).

મેટ કરવેરા - આકરણી વર્ષ ૧૯૭૦-૭૧ - ઉપહારમાં આપેલી મિલકત - રદ કરી શકાય તેવાપણું - મૂડીકૃત મૂલ્ય - આકરણીકર્તાએ એક ખાનગી કંપનીને પાંચ વર્ષ માટે લાઈસન્સ આપ્યું જે છ મહિનાની નોટિસ સાથે સમાપ્ત કરી શકાય તે શરતે હતું - ઉપહાર વેરા અધિકારીએ તેને ઉપહાર ગણી ઉપહાર વેરો વસૂલ કર્યો - માન્યતા - ઠરાવ: ઉપહારને રદ કરી શકાય તેવું હોવું એ સુસંગત હકીકત છે - તે ખરેખર રદ કરવામાં આવ્યું હતું કે કેમ તે અપ્રસ્તુત છે - આ કિસ્સામાં, ઉપહાર છ મહિનાની નોટિસ સાથે રદ કરી શકાય/સમાપ્ત કરી શકાય તેવું છે - તે એક વર્ષથી ઓછા નિર્દિષ્ટ સમયગાળા માટે રદ કરી શકાય તેવું નથી -

તેથી, નિયમ ૧૧(૧) હેઠળ મૂડીકૃત મૂલ્ય 'શૂન્ય' છે - આથી, કોઈ ઉપહાર વેરો ચૂકવવાપાત્ર નથી - ઉપહાર વેરા નિયમો, નિયમ ૧૧(૧).

અપીલકર્તા-મૂલ્યાંકનકાર, એક ભાગીદારી પેઢી, વિવિધ વ્યવસાયો ચલાવતી હતી. ભાગીદારી પેઢીમાં સાત ભાગીદારોનો સમાવેશ થતો હતો. ચાર ભાગીદારો પેઢીમાંથી નિવૃત્ત થયા હતા, જેનું બાકીના ભાગીદારો દ્વારા પુનર્ગઠન કરવામાં આવ્યું હતું. નવી રચાયેલી પેઢીએ એક ખાનગી મર્યાદિત કંપની સાથે કરાર કર્યો હતો. ઉપરોક્ત સમજૂતી હેઠળ અપીલકર્તા-મૂલ્યાંકનકારે ખાનગી મર્યાદિત કંપનીને અમુક ઉત્પાદનોના વ્યવસાય ચાલુ રાખવા અને તેનું સંચાલન કરવા માટે લાઇસન્સ આપ્યું હતું. કરારમાં પૂરા પાડવામાં આવેલ લાઇસન્સનો સમયગાળો પાંચ વર્ષનો હતો, જો કે, કોઈ પણ પક્ષ દ્વારા સમાપ્તિને આધિન, બીજાને લેખિતમાં છ મહિનાની નોટિસ આપવી. કરાર માટે અવેજ તરીકે, લાઇસન્સધારક ચોક્કસ લઘુત્તમ ફી અથવા વળતર ચૂકવવા માટે સંમત થયા હતા.

ભેટ કરવેરા અધિકારીએ પેઢી દ્વારા ખાનગી મર્યાદિત કંપનીને કરવામાં આવેલા વ્યવસાયના હસ્તાંતરણને અપૂરતી અવેજ માટે ભેટ કરવેરા એક્ટ, ૧૯૫૮ હેઠળ ભેટ તરીકે ગણ્યું હતું અને આકરણી વર્ષ ૧૯૭૦-૭૧ માટે માનવામાં આવેલી ભેટના મૂલ્ય પર ભેટ કર લાદ્યો હતો. જો કે, અપીલીય સત્તામંડળે એવું માન્યું હતું કે સંમતિ હેઠળ કરદાતા દ્વારા આપવામાં આવેલી માનવામાં આવેલી ભેટને કાયદાની કલમ ૫ (એલ) (xiv) હેઠળ મુક્તિ આપવામાં આવી છે. પરંતુ આવકવેરાની અપીલીય ટ્રિબ્યુનલે અપીલીય સત્તામંડળના આદેશને ઉલટાવી દીધો

હતો. ઉચ્ચ અદાલતે અપીલકર્તા-કરદાતા વિરુદ્ધ કાયદાની કલમ ૨૬ (૧) હેઠળ સંદર્ભનો જવાબ આપ્યો હતો. આથી આ અપીલ કરવામાં આવી છે.

અપીલકર્તા વતી એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે કોઈ ભેટ વેરો ચૂકવવાપાત્ર નથી કારણ કે આ કેસ ભેટ કરવેરાના નિયમોના નિયમ ૧૧ સાથે વાંચેલા કાયદાની કલમ ૬ (૨) ની મર્યાદામાં આવે છે.

અપીલને મંજૂરી આપતા કોર્ટે

ઠરાવ્યું: ૧. ભેટ કરવેરા નિયમોના નિયમ ૧૧ (૧) ની ભાષા સ્પષ્ટ છે. તે બે અર્થઘટનોને અવકાશ આપતી નથી. સંબંધિત પરિબળ ભેટ રદ કરી શકાય તેવું છે કે કેમ તે છે, અને તે ખરેખર પાંચ વર્ષના ગાળામાં રદ કરવામાં આવ્યું હતું કે કેમ તે નથી. નિયમ ૧૧ (૧) હેઠળ જે સુસંગતતા છે તે છે "સ્પર્ધાત્મક વર્ષોની સંખ્યા. જેના માટે ભેટ રદબાતલ નથી." વર્તમાન કિસ્સામાં, ભેટ છ મહિનાની નોટિસ સાથે રદ કરી શકાય તેવી/સમાપ્ત કરી શકાય તેવી હતી. આમ, તે ચોક્કસ સમયગાળા માટે રદ કરી શકાતો ન હતો, જે એક વર્ષ કરતાં ઓછો હતો, એટલે કે છ મહિના. કેપિટલાઈઝ્ડ મૂલ્ય નિયમ ૧૧ (૧) હેઠળ નક્કી કરવું પડશે, જે હેઠળ જો તે એક વર્ષથી ઓછા સમયગાળા માટે રદ કરી શકાય તેવું હતું, તો તેનું મૂલ્ય નક્કી કરવું પડશે. કામ કરી શકાયું ન હતું અને તેથી, તે 'શૂન્ય' હોવું જરૂરી હતું.[૧૮૩-એફ. જી.]

સિવિલ અપીલેટ જ્યુરિસડિક્શન:૧૯૯૮ની સિવિલ અપીલ નંબર ૨૭૫૧-૨૭૫૨.

૧૯૮૨ ના ટી. આર. સી. નંબર ૬૬ અને ૬૭ માં કાર્પાટક હાઈકોર્ટના ૧૬.૩.૯૦ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી.

અપીલકર્તા માટે જી. સારંગન, પી. આર. રામાસેશ અને અભય પ્રકાશ સહાય.

પ્રતિવાદી માટે સુશ્રી સુષમા સૂરી, એમ. એલ. વેરિના, સુશ્રી નીરા ગુપ્તા, બી. વી. બલરામ દાસ.

કોર્ટનો ચુકાદો વાચ. કે. સભરવાલ, જસ્ટિસ દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો.

કરદાતાના કહેવા પર, ભેટ કરવેરા એક્ટ, ૧૯૫૮ની કલમ ૨૬ (૧) હેઠળ તેના અભિપ્રાય માટે હાઈકોર્ટને મોકલવામાં આવેલા ત્રણ પ્રશ્નો નીચે મુજબ છે:

૧. કેસના તથ્યો અને સંજોગોમાં, આકારણી વર્ષ ૧૯૭૦-૭૧ માટે ગિફ્ટ ટેક્સ એક્ટ, ૧૯૫૮ હેઠળ મેસર્સ ખોડે ઇન્ડસ્ટ્રીઝ પ્રા. લિ. અને આકારણીકર્તા વચ્ચે ૨૧.૧૧.૧૯૬૯ના કરારના અનુસંધાનમાં થયેલી ગોઠવણના સંદર્ભમાં, ટ્રિબ્યુનલ એવું ઠરાવવામાં યોગ્ય હતું કે નહીં કે ત્યાં કથિત ઉપહાર કરપાત્ર છે?

૨. કેસના તથ્યો અને સંજોગોમાં, ગિફ્ટ-ટેક્સ એક્ટ, ૧૯૫૮ ની જોગવાઈઓ હેઠળ ભાગીદારી પેઢી એક કરપાત્ર સંસ્થા છે એવું ઠરાવવામાં ટ્રિબ્યુનલ યોગ્ય હતું કે નહીં?

૩. કેસના તથ્યો અને સંજોગોમાં, વ્યવસ્થામાં જો કોઈ ઉપહાર હોય, તો તે અધિનિયમની કલમ ૫(૧)(xiv) ની જોગવાઈઓ હેઠળ મુક્તિપાત્ર નહોતો એવું ઠરાવવામાં ટ્રિબ્યુનલ યોગ્ય હતું કે નહીં?

અદાલતે આકારણીકર્તા વિરુદ્ધ પ્રશ્નોના જવાબો આપતા, આકારણીકર્તા દ્વારા આ અપીલ દાખલ કરવામાં આવી છે. અપીલકર્તાએ પ્રશ્ન નંબર ૨ અને ૩ પર ભાર મૂક્યો નથી. એકમાત્ર પ્રશ્ન જેની તપાસ કરવાની જરૂર છે તે પહેલો પ્રશ્ન છે.

અપીલકર્તા, એક ભાગીદારી પેઢી, વિવિધ વ્યવસાયો ચલાવતી હતી. આ ભાગીદારી પેઢીમાં સાત ભાગીદારો હતા. ૨૦મી નવેમ્બર, ૧૯૬૯ ના રોજ, ચાર ભાગીદારો પેઢીમાંથી નિવૃત્ત થયા અને બાકીના ભાગીદારોએ નિવૃત્ત થતા ભાગીદારોના બાળકોને પુનર્ગઠિત પેઢીમાં લઈને તેનું પુનર્ગઠન કર્યું. ૨૧મી નવેમ્બર, ૧૯૬૯ ના રોજ, નવી રચાયેલી પેઢીએ નિવૃત્ત થયેલા ચાર ભાગીદારો દ્વારા સ્થાપવામાં આવેલી એક ખાનગી મર્યાદિત કંપની સાથે કરાર કર્યો.

ઉપરોક્ત કરાર હેઠળ, પેઢીએ ખાનગી મર્યાદિત કંપનીને લાઈસન્સધારક તરીકે ભારતીય બનાવટના દારૂ, કાર્બન-પેપર્સ, ટાઈપરાઈટિંગ-રિબન વગેરેના ઉત્પાદનનો વ્યવસાય ચલાવવા અને સંચાલિત કરવા માટે લાઈસન્સ અને પરવાનગી આપી હતી અને વ્યવસાય ચલાવવા માટે પેઢી દ્વારા ઉપયોગમાં લેવાતા મકાનો, ઇમારતો, પ્લાન્ટ, મશીનરી અને અન્ય તમામ સાધનો સોંપવામાં આવ્યા હતા. કરારમાં આપવામાં આવેલી લાઈસન્સની અવધિ પાંચ વર્ષની હતી, જોકે તે છ મહિનાની લેખિત નોટિસ આપીને કોઈપણ પક્ષ દ્વારા સમાપ્ત કરી શકાતી હતી. કરારના બદલામાં, લાઈસન્સધારકે દર મહિને ઓછામાં ઓછી ₹૫૦,૦૦૦ અને વધુમાં વધુ ₹૬૦,૦૦૦ ફી અથવા વળતર ચૂકવવા માટે સંમતિ આપી હતી.

ભેટ કરવેરા અધિકારીએ પેઢી દ્વારા ખાનગી મર્યાદિત કંપનીને કરવામાં આવેલ વ્યવસાયના હસ્તાંતરણને અપૂરતા વળતર માટે કરવામાં આવેલ ઉપહાર ગણી, ગિફ્ટ ટેક્સ એક્ટ હેઠળ તેની પર ઉપહાર વેરો વસૂલ્યો, જેની ગણતરી ₹૧,૧૦,૨૫,૦૦૦ કરવામાં આવી હતી. આકારણીકર્તા દ્વારા કરવામાં આવેલી અપીલ પર, અપીલ સત્તામંડળે ઠરાવ્યું કે ૨૧મી નવેમ્બર, ૧૯૬૯ ના કરાર હેઠળ આકારણીકર્તા દ્વારા કરવામાં આવેલ કથિત ઉપહાર કાયદાની કલમ ૫(૧)(xiv) હેઠળ મુક્તિપાત્ર હતો, કારણ કે તે ઉપહાર દાતાના વ્યવસાયના હેતુ માટે કરવામાં આવ્યો હતો.

મહેસૂલની અપીલ પર, આવકવેરાની અપીલ ટ્રિબ્યુનલે આવકવેરાના કમિશનર (અપીલ) ના આદેશને ઉલટાવી દીધો હતો અને જણાવ્યું હતું કે આ કરાર મિલકતની ટ્રાન્સફર સમાન છે; જેના પરિણામે ભેટ કરવેરા અધિનિયમની કલમ ૪ (૧) (એ) ના અર્થમાં માનવામાં આવેલી ભેટ હતી અને વ્યવહાર પ્રામાણિક ન હતો.તેથી, ટ્રિબ્યુનલે ચુકાદો આપ્યો હતો કે કલમ ૫ (૧) (xiv), જે અન્ય બાબતોની સાથે, એવી જોગવાઈ કરે છે કે વ્યવસાય ચલાવતી વખતે કોઈ પણ વ્યક્તિ દ્વારા આપવામાં આવેલી ભેટોના સંદર્ભમાં ભેટ વેરો તે હદ સુધી વસૂલવામાં આવશે નહીં જ્યાં સુધી ભેટ-કરવેરા અધિકારીને સંતોષ થાય ત્યાં સુધી તે આવા વ્યવસાયના હેતુ માટે પ્રામાણિક હોવાનું સાબિત થાય છે, તે લાગુ પડતો નથી.

અપીલકર્તા વિરુદ્ધ ઉચ્ચ ન્યાયાલય દ્વારા ઉપરોક્ત પ્રશ્નોના જવાબ આપવામાં આવ્યા હતા.

અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલ એવી દલીલ કરે છે કે ૨૧મી નવેમ્બર, ૧૯૬૯ ના કરાર હેઠળનો વ્યવહાર એક વ્યાપારી વ્યવહાર હતો, જેમાં અપીલકર્તા દ્વારા ખાનગી મર્યાદિત કંપનીને પાંચ વર્ષના સમયગાળા માટે વ્યવસાય ચલાવવા માટે લાઇસન્સ આપવામાં આવ્યું હતું અને ટ્રિબ્યુનલ અને હાઇકોર્ટ બંને એવા નિષ્કર્ષ પર આવવામાં ભૂલ કરી છે કે કરાર હેઠળ વ્યવસાયનું હસ્તાંતરણ 'ઉપહાર' હતું. ટ્રિબ્યુનલે, તથ્યોનું મૂલ્યાંકન કરીને, એક તથ્ય શોધી કાઢ્યું છે કે વળતર મિલકતના મૂલ્યના અડધા કરતાં ઓછું હતું. આ તારણ પર, ટ્રિબ્યુનલે તારણ કાઢ્યું કે આ વ્યવહાર પર કલમ ૪(૧)(a) ની જોગવાઈઓ સ્પષ્ટપણે લાગુ પડે છે. કલમ ૪(૧)(a), અન્ય બાબતોની સાથે, એવી જોગવાઈ કરે છે કે જ્યાં મિલકત પૂરતા વળતર સિવાય અન્યથા હસ્તાંતરિત કરવામાં આવે, ત્યાં હસ્તાંતરણની તારીખે મિલકતના બજાર મૂલ્ય કરતાં વળતરનું મૂલ્ય ઓછું હોય, તો તે તફાવતની રકમ હસ્તાંતરણકર્તા દ્વારા કરવામાં આવેલ ઉપહાર માનવામાં આવશે. ટ્રિબ્યુનલે ઠરાવ્યું છે કે મિલકત અપૂરતા વળતર માટે હસ્તાંતરિત કરવામાં આવી છે, કારણ કે કરારમાં નિર્ધારિત વળતર મિલકતના મૂલ્યના અડધા કરતાં ઓછું હતું. અપીલકર્તાએ કોઈ ખાસ સંજોગો રેકૉર્ડ પર લાવ્યા નથી જે આવા ઘટાડેલા વળતરને ન્યાયી ઠેરવી શકે. ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા દોરવામાં આવેલ અને હાઇકોર્ટ દ્વારા સમર્થિત નિષ્કર્ષ કે વ્યવહાર સદ્ભાવનાથી કરવામાં આવ્યો નહોતો અને મિલકત પૂરતા વળતર સિવાય હસ્તાંતરિત કરવામાં આવી હતી, તે મળેલા તથ્યો પર ખૂબ જ સંભવિત નિષ્કર્ષ છે. આ દૃષ્ટિકોણથી, અમે તે વ્યાપારી વ્યવહાર હતો અને ઉપહાર નહોતો તે દલીલ સ્વીકારવા અસમર્થ છીએ.

અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલ ત્યારબાદ દલીલ કરે છે કે, જો તે ઉપહાર હતો એમ માની પણ લઈએ, તો પણ કોઈ ઉપહાર વેરો ચૂકવવાપાત્ર નથી, કારણ કે આ કેસ ગિફ્ટ ટેક્સ એક્ટની

કલમ ૬(૨) અને ગિફ્ટ ટેક્સ નિયમોના નિયમ ૧૧ ના કાર્યક્ષેત્રમાં આવે છે. દલીલ એ છે કે તે એક ઉપહાર છે જે નિર્દિષ્ટ સમયગાળા માટે રદ કરી શકાય તેવો નથી અને મૂડીકૃત મૂલ્ય માત્ર નિયમ ૧૧ હેઠળ જ નક્કી કરી શકાય છે. તે નિયમ હેઠળ, વધુમાં દલીલ એ છે કે, ઉપહારના મૂલ્યની ગણતરી કરવા માટેનો લઘુત્તમ સમયગાળો એક વર્ષ છે અને અહીં ઉપહાર છ મહિનાની નોટિસ સાથે રદ કરી શકાય તેવો હોવાથી, તેનું મૂલ્યાંકન શૂન્ય હોવું જોઈએ.

કરારના કલમ (૩) માં સમાપ્તિ માટેની જોગવાઈ કરવામાં આવી છે. આ કલમ નીચે મુજબ છે:

"લાઈસન્સ અને પરવાનગીનો સમયગાળો પાંચ વર્ષનો રહેશે, જે ૨૧મી નવેમ્બર, ૧૯૬૯ થી શરૂ થશે. જોકે, આ કરાર કોઈપણ પક્ષ દ્વારા બીજા પક્ષને ઓછામાં ઓછી છ કેલેન્ડર મહિનાની લેખિત નોટિસ આપીને સમાપ્ત કરી શકાય છે."

આમ, જે લાઈસન્સને ઉપહાર માનવામાં આવ્યું છે, તે છ મહિનાના નિર્દિષ્ટ સમયગાળા માટે રદ કરી શકાય તેવું નથી.

કલમ ૬ ઉપહારોના મૂલ્યાંકન માટેની જોગવાઈ કરે છે. અહીં કલમ ૬ ની પેટા-કલમ (૧) અથવા (૩) લાગુ પડે છે એવું કોઈનું કહેવું નથી. કલમ ૬ ની પેટા-કલમ (૨), જે ઉપહારનું મૂલ્ય નક્કી કરવા માટે અહીં સુસંગત છે, તે નીચે મુજબ છે:

"૬(૨) જ્યાં કોઈ વ્યક્તિ નિર્દિષ્ટ સમયગાળા માટે રદ ન કરી શકાય તેવો ઉપહાર આપે છે, ત્યાં ઉપહારમાં આપવામાં આવેલી મિલકતનું મૂલ્ય તે સમયગાળા દરમિયાન મિલકતની આવકનું મૂડીકૃત મૂલ્ય હશે, જેના માટે ઉપહાર રદ કરી શકાય તેવો નથી."

નિયમ ૧૧(૧) પણ અહીં રજૂ કરી શકાય છે. તે નીચે મુજબ છે:

ગિફ્ટ ટેક્સ એક્ટ, ૧૯૫૮, ના નિયમ ૧૧(૧) મુજબ, કાયદાની કલમ ૬ ની પેટા-કલમ (૨) માં ઉલ્લેખિત મિલકતના કિસ્સામાં, આવકનું મૂડીકૃત મૂલ્ય નીચે મુજબ ગણવામાં આવશે:

જે સમયગાળા માટે ઉપહાર રદ કરી શકાય તેવો નથી, તે સમયગાળામાં સમાવિષ્ટ સંપૂર્ણ વર્ષોની સંખ્યા અને આકારણી વર્ષના પાછલા વર્ષ પહેલાના ત્રણ વર્ષ અથવા તેવા ઓછા સંપૂર્ણ વર્ષોના સમયગાળા દરમિયાન મિલકતમાંથી પ્રાપ્ત થયેલી આવકની સરેરાશનો ગુણાકાર, જેને વાર્ષિક ૪ ટકાના દરે ડિસ્કાઉન્ટ કર્યા પછી ગણવામાં આવશે.

પરંતુ જો મિલકત આકારણીના વર્ષ માટે અગાઉના વર્ષ પહેલાં એક સંપૂર્ણ વર્ષ કરતાં ઓછી મુદત માટે અસ્તિત્વમાં હતી અથવા આકારણીના વર્ષ માટે અગાઉના વર્ષમાં અસ્તિત્વમાં આવી હોય, તો એક સંપૂર્ણ વર્ષ માટે આવી મિલકતમાંથી થતી આવક એ આવક હશે જે પ્રાપ્ત થતી હોત, જો મિલકત એક સંપૂર્ણ વર્ષ માટે અસ્તિત્વમાં હોત.

ટ્રિબ્યુનલે ઠરાવ્યું હતું કે કલમ ૬(૨) નિર્દિષ્ટ સમયગાળા માટે રદ કરી શકાય તેવા ઉપહારોનો ઉલ્લેખ કરે છે અને વર્તમાન કિસ્સામાં, લાઇસન્સ પાંચ વર્ષના સમયગાળા માટે હતું, અને તેથી, નિયમ ૧૧ મુજબ તેને સંપૂર્ણ સમયગાળો ગણવો જોઈએ. ટ્રિબ્યુલનો મત હતો કે "તે છ

મહિનાની નોટિસ પર સમાપ્ત કરી શકાય છે તે હકીકત પણ સુસંગત નથી". વધુમાં, ટ્રિબ્યુનલે કરાર પાંચ વર્ષના સમયગાળામાં રદ કરવામાં આવ્યો ન હતો તે હકીકતને ધ્યાનમાં લીધી. હાઈકોર્ટે ટ્રિબ્યુનલના દષ્ટિકોણને સમર્થન આપતા ઠરાવ્યું કે "જોકે કલમમાં કોઈપણ પક્ષ દ્વારા છ મહિનાની નોટિસ સાથે રદ કરવાની જોગવાઈ હતી, તેનો અમલ કરવામાં આવ્યો ન હતો. તેથી, ટ્રિબ્યુનલ ઉપહારને પાંચ વર્ષનો ગણીને તેના મૂડીકૃત મૂલ્ય પર ઉપહાર વેરાની વસૂલાતને યોગ્ય ઠેરવવામાં યોગ્ય હતી."

ટ્રિબ્યુનલ અને હાઈકોર્ટ બંનેએ ઉપહારને પાંચ વર્ષનો ગણીને તેના મૂડીકૃત મૂલ્ય પર ઉપહાર વેરાની વસૂલાતને યોગ્ય ઠેરવવામાં સ્પષ્ટપણે ભૂલ કરી છે, અને છ મહિનાની નોટિસ પર સમાપ્તિની જોગવાઈ કરતી કલમને વિસંગત ગણી છે અને કરાર પાંચ વર્ષના સમયગાળામાં રદ કરવામાં આવ્યો ન હતો તે હકીકતને પણ ધ્યાનમાં લીધી છે. અમારા મતે, તે અપ્રસ્તુત છે. નિયમ ૧૧(૧) ની ભાષા સ્પષ્ટ છે. તે બે અર્થઘટનોને અવકાશ આપતી નથી. સંબંધિત પરિબળ ઉપહારને રદ કરી શકાય તેવું છે કે કેમ તે છે, અને તે ખરેખર પાંચ વર્ષના ગાળામાં રદ કરવામાં આવ્યું હતું કે કેમ તે નથી. નિયમ ૧૧(૧) હેઠળ સુસંગત બાબત "જે સમયગાળા માટે ઉપહાર રદ કરી શકાય તેવો નથી" તે "સંપૂર્ણ વર્ષોની સંખ્યા" છે. વર્તમાન કિસ્સામાં, ઉપહાર છ મહિનાની નોટિસ સાથે રદ કરી શકાય/સમાપ્ત કરી શકાય તેવો હતો. આમ, તે એક નિર્દિષ્ટ સમયગાળા માટે રદ કરી શકાય તેવો નહોતો, જે એક વર્ષ કરતાં ઓછો હતો, એટલે કે, છ મહિના. મૂડીકૃત મૂલ્ય નિયમ ૧૧(૧) હેઠળ નક્કી કરવાનું છે, જે હેઠળ જો તે એક વર્ષથી ઓછા સમયગાળા માટે રદ કરી શકાય તેવું હોય, તો તેનું મૂલ્ય નક્કી કરી શકાતું નથી અને તેથી, તે 'શૂન્ય' થવું જોઈએ.

ટ્રિબ્યુનલ અને હાઈકોર્ટ, આકારણીકર્તાની એ દલીલને નકારવામાં ભૂલ કરી હતી કે નિયમ ૧૧(૧) ની શરતો અનુસાર, કોઈ ઉપહાર વેરો ચૂકવવાપાત્ર નહોતો.

સ્વીકાર્ય છે કે, અન્ય કોઈ જોગવાઈ નથી જેના હેઠળ મૂડીકૃત મૂલ્ય નક્કી કરી શકાય.

ઉપરોક્ત પરિસ્થિતિઓમાં, અમે અપીલોને મંજૂર કરીએ છીએ અને ઉપર જણાવેલ પ્રથમ પ્રશ્નના સંબંધમાં હાઈકોર્ટના ચુકાદા અને આદેશને રદ કરીએ છીએ.

તદનુસાર, અમે તે પ્રશ્નનો જવાબ નકારાત્મક રીતે અને આકારણીકર્તાની તરફેણમાં આપીએ છીએ. પક્ષકારો પોતપોતાનો ખર્ચ ભોગવશે.

વી. એસ.

અપીલને મંજૂરી આપવામાં આવી છે.

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.